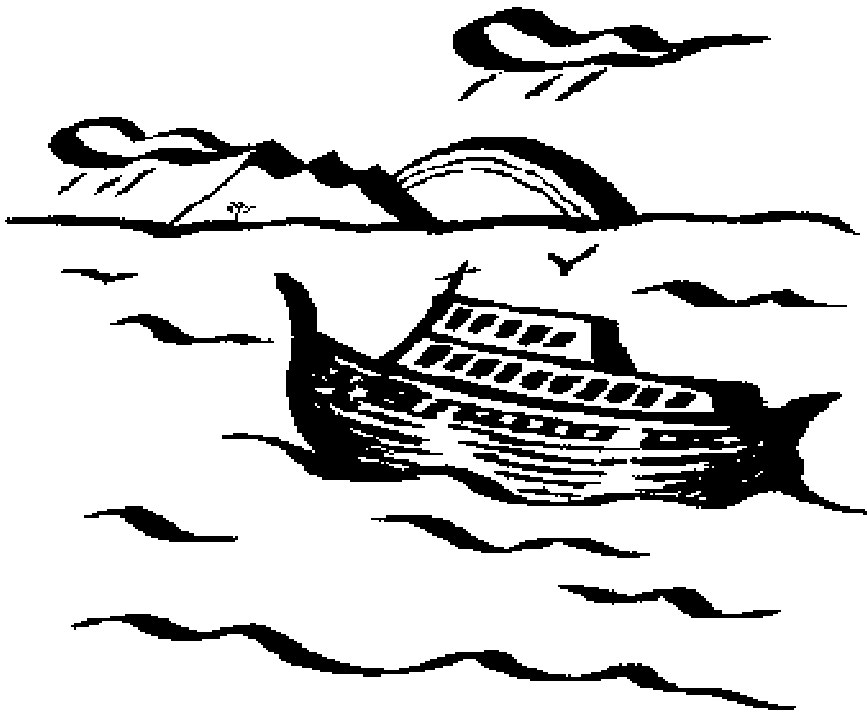

KERKBAND

L' ARCA DE NOÉ

Nederlandse Interkerkelijke gemeente DENIA

36ste jaargang
16 januari 2015

De redactie kreeg net het bericht binnen dat Rinus van Stee (12-2-33) op 13 januari plotseling is overleden. De rouwkaart staat op onze website.

Nieuwjaarsgedicht *(ingebracht door D. Rozema)*

*Laat ons samen even praten
aan 't begin van 't nieuwe jaar,
want de Heer en Zijn mensen
horen immers bij elkaar.
'Rust nu even', sprak de Heiland
tot Zijn vrienden, keer op keer.
En Hij zegt dat tot ons allen,
nu en morgen, altijd weer.
Laten we de stilte zoeken...
Elke dag, één ogenblik,
en dan zien we alles voor ons,
heel diep, uit ons eigen 'ik'.
Zien we scherp ons telkens falen
En... de glans van Gods genâ,
lichtend over ons en and'ren.
Laten dan ons oordeel na,
over onze medemensen,
want we zien een stralend pad,
openbreken naar de Hemel,
naar Gods Zoon Die op ons wacht.
Wacht, totdat we al het duister,
van onszelf, en iedereen,
biddend leggen aan Zijn voeten:
Hij begrijpt en helpt als geen*

Mevrouw J.Naerebout

Een nieuw begin

(*Cor Pors*)

We zijn begonnen aan een nieuw jaar en wel een heel bijzonder jaar: Onze kerk bestaat dan 40 jaar.

Voor onze interkerkelijke gemeente, die (bijna) geheel bestaat uit gepensioneerden, overwinteraars en vakantiegangers, werkelijk een mijlpaal. Er is reden tot dankbaarheid dat we kennelijk 40 jaar voor velen iets konden betekenen; een boodschap hadden te vertellen; een kerk hadden om samen de Eeuwige te ontmoeten; een plek om naar elkaar om te zien.

We zullen zeker niet altijd beantwoord hebben aan onze doelstelling.

Ons menselijk handelen is soms gebrekkig en vaak gekleurd door sleur of tekort aan vrolijkheid en liefde.

Daarom is het goed om telkens opnieuw te beginnen. Het is een beetje een cliché, maar het is helemaal niet zo gek om bij het begin van een nieuw jaar goede voornemens te hebben.

Een grote punt te zetten achter je oude gedrag, wat dat dan ook moge zijn en opnieuw te beginnen; om zo te zeggen, de oude mens af te leggen en de nieuwe mens aan te doen.

Ik hoorde juist vóór de Kerstdagen, dat een broer en een zus elkaar niet konden luchten of zien; de verwijten en beschuldigingen werden vaak zelfs via facebook uitgevochten (op zich een laffe moderne manier om elkaar te pesten of te beschadigen).

Op zekere dag trof hun vader, een echte éminence grise, de twee tezamen in een harde woordenwisseling, waarbij hatelijkheden de overhand hadden.

De grijsaard ontstak in woede en zei dat ze onmiddellijk een punt moesten zetten achter hun gedonder met elkaar; stoppen met zich te rechtvaardigen en elkaar te beschuldigen – zeker via facebook – want het ging volgens hem toch altijd over kleine oorzaken die uitgroeien tot grote gevolgen.

Hij verbood ze nog langer over oude vetes te praten en eiste een onmiddellijke verzoening, een knuffel en ze moesten opnieuw beginnen elkaar te respecteren en van elkaar te houden als broer en zus. En aldus geschiedde.

Een nieuw jaar. Een jubileumjaar voor onze kerk. Is een nieuw begin voor onze kerk ook een issue? Ik heb daar lang over nagedacht en het antwoord moet, denk ik, ja zijn. Want onze kerk in Dénia zijn u en ik en wij kunnen ons elk afzonderlijk best afvragen: “Waarmee zou ik onmiddellijk moeten stoppen en wat moet ik me in dit nieuwe jaar voornemen om te doen of te laten?”.

Het is dan toch zo dat wij in een egocultuur leven, waar goede communicatie hoe langer hoe meer op de achtergrond raakt en ik moet het weer zeggen, Facebook, Twitter of What's app., de enige communicatiemiddelen lijken te zijn.

Ik maak in Nederland vaak gebruik van het openbaar vervoer en het is opvallend hoe in trein, bus en tram bijna iedereen met de Iphone of Ipad zit te schuiven, lezen en tikken. Ik heb ook gehoord dat op sommige Spaanse scholen al communicatielessen gegeven worden, omdat de kinderen nog uitsluitend met de Ipad bezig zijn. Hét medium om elkaar ook te pesten.

In het grote wereldgebeuren is het al niet beter. Daar kun je zelfs spreken van een mega-egocultuur; groepen die met geweld hun eigen doelstellingen willen realiseren met als gevolg aanslagen, onthoofdingen en liquidaties en soms oorlogsdreiging.

In feite ontbreekt op veel gebieden een goede communicatie. Soms is er ineens een lichtpuntje. Juist vanavond op het nieuws. De saamhorigheid in Nederlandse steden bij de toespraken van de premier en burgemeesters van de grote steden als reactie op de aanslagen in Parijs. Wij willen leven in vrijheid en scharen ons achter Parijs met de spandoekjes “Je suis Charlie”.

Samen zijn we sterk en laten ons horen.

Terug naar onze kerkgemeenschap en dus naar onszelf. Als wij allen dit jubileumjaar beginnen met een goed voornemen – en dat zou bij voorbeeld kunnen zijn meer oog te hebben voor een ander, meer inlevingsvermogen voor je vrouw, je man, vriend of vriendin, of gewoon je naaste, heel dichtbij of wat verder weg en dat uiten met echt sympathieke aandacht en liefde – dan heeft onze gemeente als geheel een nieuw begin.

Echte communicatie dus!

Dan zal dat van ons uitstralen en dat voelt goed.

Wij kunnen als kleine kerkgemeenschap in 2015 best een voorbeeldfunctie vervullen.

De kracht zit in wat we er samen opnieuw van maken.

Als voorzitter van de kerkenraad wens ik u allen een gezegend, gezond en plezierig nieuwjaar.

“Mijn zegen heb je ...”

(ds. Jelle Loosman)

Aan het begin van het nieuwe jaar hebben mensen elkaar weer hun zegen gegeven. Misschien met de oude woorden “veel heil en zegen” of eigentijds met “gelukkig nieuwjaar” of “de beste wensen”.

Zegenen begint immers met de goede woorden die mensen tegen elkaar spreken. De Griekse en Latijnse taal noemen zegenen kortweg: goed spreken (over iemand).

Dat kan de vorm aannemen van groeten, gelukwensen of bedanken. Bij die goede woorden horen gebaren van nabijheid: een hand, een kus, een omarming.

Ouders zegenen hun kleine kinderen bij het naar bed brengen met een heel ritueel:

voorlezen, liedjes zingen, bidden, lekker instoppen. Daarbij past tot besluit een rustgevende hand op het hoofd en de woorden: “God zal je zegenen, Hij zal je bewaren”. Dat alles onderstreept met een kruisje op het voorhoofd.

Het kruis is immers het teken van ons geloof. En zegenen heeft alles te maken met de kracht van geloven, met de God die levenskracht geeft aan mensen.

Alle zegen komt van boven, leerden wij. Daarbij is het de bedoeling dat die zegen door mensen wordt doorgegeven. Niet alleen door dominees en priesters aan het einde van een kerkdienst, maar vooral ook in de contacten tussen mensen onderling. Wij worden gezegend om elkaar en anderen tot zegen te zijn. Dat betekent dat mensen aan elkaar laten weten, in woord en gebaar: “goed dat je er bent”, “ik sta achter je”, “ik vertrouw je”, “je kunt op mij rekenen”.

Zo zijn mensen een beetje God voor elkaar.

In de bijbel worden mensen in allerlei situaties gezegend, bijvoorbeeld als ze op reis gaan of als ze ziek zijn. Ouders geven, zoals aartsvader Jacob, aan hun volwassen kinderen een zegen mee en dragen daarmee verantwoordelijkheid voor het leven over. Dat alles is bedoeld om ons te laten weten en voelen dat wij elkaar toevertrouwen aan Gods liefdevolle hand.

Niet voor niets spelen handen een belangrijke rol bij het geven van een zegen. Uitgestrekte, opgeheven handen als het gaat om de zegen over een hele gemeente. Zo doen we het in navolging van priester Aäron. (Numeri 6: 22-26)

En met een kruisteken bij de apostolische zegen: “in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest”.

Het slaan van een kruis is in wezen niet anders dan de zegen van God over je eigen en andermans lijf en leven afroepen. Ook als je iemand een hand op hoofd of schouder legt of een arm om iemand heen slaat in de naam van God, geef je hem of haar een zegen. Iemand die gezegend wordt, ontvangt levenskracht in woord en daad. Daar groeit een mens van, in geloof, in hoop, in liefde. Die kracht helpt het leven dragen. Niemand kan onzekerheid over de toekomst, gezondheid, werk of relatie voorkomen of wegnemen. Maar het is wel goed te horen en te voelen dat je er niet alleen voor staat.

Wanneer mensen elkaar tot zegen zijn, bevordert dat het welzijn en de kwaliteit van leven. Het maakt mensen sterk, brengt ze tot God en tot elkaar en zet ze aan tot vrede en gerechtigheid.

Hoe doe je dat dan en hoe kom je over je eigen drempels heen? Misschien kan het beginnen met een simpel: "mijn zegen heb je". Juist in onze meest eenvoudige, persoonlijke woorden komt God met zijn zegen mensen nabij.

Samenvatting kerkenraadsvergadering (12/01) (*secretaris*)

Cor Pors opent de vergadering en heet de aanwezige leden en ds. Jelle Loosman, van harte welkom. Alleen de penningmeester is afwezig.

Jelle houdt een meditatie over de uitspraak: "Veel heil en zegen", die we de laatste periode vaak gebruikt zullen hebben. Hij gaat met name in op zijn ervaringen met het uitdelen van de ZEGEN. De notulen worden ongewijzigd goedgekeurd. Ook naar aanleiding van de notulen worden er geen vragen gesteld.

De ingekomen en uitgestuurde post.

Hartelijk dank aan ieder die geholpen heeft om de kerkzaal in Kerstsfeer te brengen en op 7 januari alles weer op te ruimen.

Een meningsverschil met de wervingscommissie is in een goede sfeer opgelost.

Van het ROMANO-fonds in de Dominicaanse Republiek is een bedankbrief binnengekomen voor onze gift.

Omdat de vloer in de pastorie nogal koud is in de winter, heeft één van onze leden een mooi Perzisch tapijt beschikbaar gesteld.

Er komen binnenkort wegwerpschorten en -handschoenen uit Nederland voor onze leden die op vrijdag helpen bij de maaltijdverstrekking van de Baptisten.

Er is een klacht binnengekomen dat de elektra in de kerkzaal niet goed wordt uitgezet bij het verlaten van de kerkzaal.

Er zal onderzocht worden hoe we meer leden de beschikking kunnen geven over de liederen in grote letters.

Dank voor alle Kerst- en Nieuwjaarswensen die we als kerkenraad van u mochten ontvangen.

De penningmeester vraagt ons om na te denken over bijzondere uitgaven (investeringen) voor dit jaar. Behalve de (extra) kosten voor het jubileumjaar, kunnen we niet veel bedenken. Veel investeringen zijn de afgelopen 2 jaren gedaan waarbij het nieuwe orgel in december de afsluiting was.

Pastorale zaken.

- a) De Kerstdienst, inhoud gegeven door de mooie liturgie van Ties Prins en het mooie orgelspel van Edo, werd zeer gewaardeerd. De uitgedeelde kaarsen waren een mooie aanvulling.
- b) De predikant wordt gevraagd om de partner van een overleden broeder, na 1 jaar te bezoeken (zoals we destijds hebben afgesproken).
- c) Er worden voorstellen gedaan aan de predikant om bepaalde leden te bezoeken.
- d) De komende inloopochtend op dinsdag 20 januari zal gesproken worden over het thema: **MARIA ook voor protestanten?**
De volgende inloopochtend op dinsdag 10 februari zal gaan over het thema: "hemel en aarde – tijd en eeuwigheid". (zie elders in deze Kerkband).
- e) Na de dienst zijn er vragen gesteld over de oproep om te gaan staan bij het lezen van woorden van Jezus. Dit is zeker niet ongebruikelijk in de Christelijke kerken in Nederland. Daarmee worden lezingen uit het OT niet minder waardevol gemaakt.

Jubileumcommissie.

Joan Buiskool is in de plaats gekomen van Coby van Gelderen die door ziekte moest afhaken. De commissie heeft een voorlopig programma gemaakt dat zal bestaan uit meerdere activiteiten gedurende dit jaar. Op die manier kunnen ook leden die hier maar af en toe zijn, aan dit jubileum meedoen (zie elders in deze Kerkband).

Kerkband.

Ieder wordt weer gevraagd om een bijdrage te leveren. Ook u kunt teksten aanleveren die u van belang vindt voor ons allen. De redactie van de kerkband bestaat vanaf 1 januari uit Bert Boxtart en Derk Rozema.

Rondvraag.

- De volgende kerkenraadsvergadering is op maandag 2 februari D.v.
- De instructie over gebruik van de centrale verwarming in de pastorie moet worden aangepast. Het lijkt erop dat weer een mooi houten paneel in de hal van de pastorie is aangevreten door houtwormen.
- Een ambtsdrager vindt het heel lastig dat zoveel leden (voor en na de dienst) de consistoriekamer benutten als conversatiekamer. Dus, graag zoveel mogelijk gesprekken voeren in de (grote) kerkzaal, waardoor de dienstdoende ambtsdragers (en vrijwilligers) goed hun werk kunnen doen (en bij de kasten en het aanrecht kunnen).
- Er wordt een voorstel gedaan om naast het CV van de dienstdoende predikant, ook een korte CV op te nemen van alle kerkenraadsleden.

Sluiting. Ds. Jelle Loosman sluit de vergadering met het voorlezen van een Argentijns lied uit het PKN Dienstboek.

Daarna maken we in de huiskamer nader kennis met Jelle en Ina onder het genot van een hapje en een drankje.

40 jaar Ned. interkerkelijke gemeente te Denia

(Ingebracht door de jubileumcommissie)

Dit jaar wordt een bijzonder jaar.

Als kerk bestaan we op 7 december 2015 40 jaar.

De kerkenraad heeft een aantal mensen gevraagd eens te kijken welke invulling we daaraan kunnen geven.

Voorlopig zijn er een aantal activiteiten bedacht, met data om alvast eens te zien wie er in Spanje is en misschien om uw verblijfsdata hieraan aan te passen.

** In februari staat een puzzeltocht annex bloesemtocht op het programma. Datum is afhankelijk van de stand van de bloesem. Er zal tijdig een intekenlijst in de kerk beschikbaar zijn.

** 30 april / 7 mei

Een tocht naar de rijstvelden in Pego. Entree voor rekening van de kerk en aansluitend een lunch met elkaar.

** 25 juni bezoek aan het klooster van San Jerónimo (dichtbij Gandia aan de CV 60).

In het restaurant kunnen we lunchen op rekening van de kerk en aansluitend kunnen we een bezoek brengen aan het Hertogelijk paleis in Gandia, wat heel interessant moet zijn.

** 29 oktober. Spelletjesmiddag in Restaurant Loreto te Denia.

ACTIE: Graag zsm opgeven aan Bram Gerth, Henk de Jong, Marga de Jong of Joan Buiskool als u spelletjes heeft. We denken bv. aan sjoelen, scrabble, schaken, dammen, darts, mens erger je niet, enz.enz.

** Maandag 7 december (het echte moment) houden we receptie ter gelegenheid van het 40-jarig bestaan en dan nodigen we ook kerken in de omgeving uit. Invulling volgt.

Alles is voorlopig en we staan open voor suggesties.

Uw vriendelijkheid is ons bekend.

(Ds. Ties Prins en Marga)

Weer thuis in Nederland – met veel regen en harde wind – denken we met goede gevoelens aan de periode van twee maanden in jullie midden. Ik vond het fijn om in deze maanden zondag aan zondag voor te gaan in de vieringen. Tien vieringen zonder onderbreking. Behalve in ‘Spaanse dienst’ overkomt me dat nooit meer. Misschien gebeurde dat in het begin van de zestiger jaren toen we nog twee diensten op een zondag kenden. Intussen ervaar je ook hoeveel werk aan zoveel diensten vast zit. Jullie reacties na een viering, bij de deur of bij het koffiedrinken of thuis, vond ik fijn en stimulerend. Het waren openingen voor gesprek.

Uw vriendelijkheid naar ons, naar elkaar en naar gasten is weldadig. Paulus vindt ‘vriendelijkheid’ een goede eigenschap van een christelijke gemeente. (zie Filipp.4:5). In de Bijbel in Gewone taal staat: *laat iedereen merken dat jullie vriendelijk zijn*. In de Griekse vertaling van het Oude Testament wordt het woord gebruikt als het gaat over Gods grootmoedigheid. God is niet ‘eenkennig’ gericht op enkele mensen, eigen volk eerst, maar gericht op de hele bewoonde wereld, de oikumene. Je kunt ook spreken over ‘mildheid’. Dat is niet alleen een goede eigenschap t.o.v. elkaar, naar binnen maar ook naar anderen, gasten en gastpredikant, naar buiten. In de beleidsplannen van gemeenten worden vaak grote woorden gebruikt als ‘missionaire gemeente zijn’. Dat klinkt groots. ‘Mildheid’ is op het gehoor een veel bescheidener woord. Als we daar werk van maken dan zouden we weleens volop missionair kunnen zijn.

We zullen elkaar ongetwijfeld nog wel eens zien als we weer eens aan de Costa Blanca verblijven. Dank voor uw vriendelijkheid en mede namens Marga een hartelijke groet.

Geëerde profeet.

(Ingebracht door Bram Gerth.)

Jaren geleden bezochten Martine en ik Damascus en natuurlijk kwamen we terecht in de Grote Moskee. De moskee maakte indruk, niet alleen door de afmetingen, de met ontelbare tapijten bedekte vloer en het bouwwerk op zich maar vooral door de kleine groepjes studenten, gekleed in lange gewaden die op de grond in een halve kring om hun leraar heen zaten die overigens zelf op een “zetel” zat. Een passerende Iman merkte ons op en gaf ons een kleine rondleiding waarbij hij ons wees op een minaret en opmerkte dat dit de Jezus minaret was en hij vertelde ons erbij dat de moslims de wederkomst van Jezus verwachten en dat zij geloven dat hij, Jezus, een oordeel zal vellen over de rechtvaardigen en de niet rechtvaardigen. Theologen en semi-theologen onder u zullen deze feiten misschien bekend zijn maar voor Martine en mij waren ze volkomen nieuw. Ik moest aan ons bezoek aan de Grote Moskee denken toen ik een artikel in “Elsevier” las wat mij nog meer verbaasde.

Het artikel begint met vast te stellen dat de joden (zonder hoofdletter omdat het aanhangers van het joodse geloof betreft) weinig op hebben met Jezus. Hij is volgens hen noch een profeet noch de Messias. Het geringe enthousiasme voor Jezus onder de joden is een van de oorzaken van de, zeker in het verleden, grote spanningen tussen het jodendom en het christendom. Het gaat te ver om op alle geschilpunten en de soms afgrijpselijke gevolgen hiervan in te gaan.

Het is overigens niet zo dat de houding van de joden tegenover Jezus varieert tussen negatief en op z’n best neutraal. In de werken van de Poolse schrijver Sholem Asch en de Russische schilder Marc Chagall bijvoorbeeld staat het lot van Jezus symbool voor het lijden van het Joodse volk. En dichter bij huis heeft rabbijn Awraham Soetendorp herhaaldelijk zijn waardering onder woorden gebracht voor Jezus.

Natuurlijk kan hij hem niet beschouwen als de Messias, legde de liberale rabbijn in een interview uit. “Ik zie Jezus als een joodse broeder, als een Elia, die in de ogen van een gekwelde melaatse kijkt en hem helpt. “Dat zijn tekenen van een rechtvaardige wereld”.

Maar voor verreweg de meeste joden is Jezus net als Maria in theologisch opzicht irrelevant net zoals zij dat zijn voor aanhangers van ander wereldreligies als het boeddhisme en hindoeïsme.

Maar hoe zit dat met de moslims? Gezien alle botsingen tussen islam en christendom is het interessant om te zien hoe positief in de islamitische traditie over Jezus en zijn moeder Maria wordt gedacht. Jezus wordt, in het Arabisch onder de naam Isa, 25 keer genoemd in de Koran. Hij wordt gezien als een geëerd profeet van Allah, een van de hoogste in rang. Hij behoort in het hiernamaals tot diegenen die het dichtst bij Allah zijn. Geen enkele moslim mag hem daarom verwerpen.

Veel waardering dient volgens de Koran ook uit te gaan naar de moeder van Jezus, in het Arabisch Miryam genoemd. Haar naam wordt 31 maal in de Koran vermeld en er bestaat zelfs een heel Miryam hoofdstuk. Het verhaal over de geboorte van Jezus verloopt in de Koran langs dezelfde lijnen als in de Bijbel. O.K. de herberg, de stal, de kribbe en de herders ontbreken maar wel krijgt Miryam van engelen te horen dat zij “ boven de vrouwen aller volken is uitverkoren”. Daarna volgt de verrassende en vreugdevolle boodschap: “ O, Miryam, waarlijk Allah geeft u een blijde tijding door Zijn woord. Zijn naam zal zijn Messias, Isa, zoon van Miryam, geëerd in deze wereld en in de volgende en hij zal tot hen behoren die in Allah’s nabijheid zijn”. Maar net zoals in de Bijbel reageert Miryam verbaasd met de woorden; “ Heer hoe zal ik een zoon hebben, daar geen man mij heeft benaderd”. Maar Hij zeide; “ Zo scheidt Allah, wat Hij wil. Wanneer Hij iets beslist, zegt Hij daartoe slechts, Wees en het wordt!”.

Het verschil in de visie op Jezus is groot. In de ogen van de moslims is Jezus een groot profeet, een nobele boodschapper van Allah die tot het volk Israël is gezonden om dat aan te moedigen om Allah te aanbidden. Voor de Moslim spreekt het bovendien vanzelf dat Jezus niet als de zoon van God kan worden beschouwd, de Koran leert immers, “ Allah is de Enige. Allah is zichzelf genoeg. Eeuwig. Hij verwekt niet noch werd Hij verwekt. Niemand is Hem in enig opzicht gelijk”.

In de hele Koran wordt dus geen kwaad woord gesproken over Jezus of over Maria, in tegendeel!

Misschien zouden de islamitische geestelijken deze feiten wat meer kunnen voorhouden aan die geloofsgenoten die de laatste jaren wel erg fel ten strijde zijn getrokken tegen de aanhangers van het christelijke geloof.

Feiten geput uit een artikel geschreven door Gerry van der List en verschenen in het kerstnummer van Elsevier.

Die met Hem waren *(Herman van Veen. Ingebracht door H.de Jong)*

Ze zeggen dat hij is gezien in Praag.

Dat hij zichzelf in brand gestoken heeft.

Weer anderen dat hij heeft gezeten

in de gevangenis van Stammheim.

Ik hoorde dat hij bij een wandeling in New York is doodgeschoten,

ik geloof door een bewonderaar,

iemand die geweldig op hem leek.

Weer anderen zeggen

het is een Poolse vakkondsleider

en mijn buurman zegt -het is mijn baas-

Ze zeggen dat hij lang en knap is,
maar niet zo knap dat het vrouwelijk is.

’t Is meer een grote jongen met de ogen van een grijsaard
en de handen van een moeder.

Ze zeggen dat hij is gezien in Amersfoort
 Weer anderen bij bosjes bij Den Haag.
 Ik hoorde laatst van vrienden
 dat hij tijdens een Salve Regia was opgestaan
 en met een diepe frons de kerk is uitgegaan.

Ze zeggen dat hij lang en knap is
 maar niet zo knap dat het vrouwelijk is.
 `t Is meer een grote jongen
 met de ogen van een grijsaard
 en de handen van een moeder.

En als hij morgen bij jou
 voor de deur zou staan
 zul je zeggen dat je al geabonneerd bent,
 zul je zeggen dat je messen al geslepen zijn
 en je kinderen manen niet met vreemde mannen mee te gaan.
 Als hij, zo`n Jezus dus,
 bij jou voor de deur zou staan?

Maria, ook voor protestanten!? *(ds. Jelle Loosman)*

Inloopochtend in de pastorie op dinsdag 20 januari (inloop 10.30
 uur) start 11 uur.

In het rooms-katholieke Brabant waar ik woon, wordt nog al eens
 gezegd dat protestanten niet in Maria geloven. Toch staat het:
 “geboren uit de maagd Maria” in de apostolische
 geloofsbelijdenis. En die belijden we gemeenschappelijk.
 Om Maria kun je niet heen, niet in Brabant, niet in Spanje, niet in
 de evangeliën: “Alle geslachten zullen mij voortaan gelukkig
 prijzen”, zingt zij volgens Lucas 2:48.
 Ook in mijn werk in het ziekenhuis kwam ik Maria regelmatig
 tegen.
 In het voorbedenboek in de ziekenhuiskapel, in persoonlijke
 contacten.

Een patiënt die me toevertrouwt: “Ik ben een echt Maria-kind ,
 dominee”.

Weet u dan wat zo iemand bedoelt en ervaart?

Als theoloog vind ik dat de RK-kerk het met haar Maria-leer en
 Maria-dogma's wel erg bont maakt.
 Maar dezer dagen zag ik in een kerk in Alicante een vrouw lange
 tijd roerloos voor een modern Maria-beeld staan. Het tafereel
 ontroerde me.

Het straalde een sterke wederzijdse betrokkenheid uit.
 En als ik de drukte bij het beeld van de Zoete Lieve Vrouwe van
 Den Bosch zie, waar mensen een kaarsje opsteken uit verlangen
 of uit dankbaarheid, dan raakt mij dat.
 Daar past geen protestantse neerbuigendheid over Maria-
 verering.

Want ook ik heb iets met Maria. Niet alleen omdat ze de joodse
 moeder van de Heer Jezus is, maar vooral omdat zij een lichtend
 voorbeeld van geloof is: “Mij geschiede naar uw Woord”.
 Daarmee kun je haar ook de joodse moeder van de christelijke
 kerk noemen.

Het is van belang om eens na te gaan wat de bijbel over Maria
 zegt.
 En ook wat de reformatoren Luther en Calvijn van haar vonden.
 Maarten Luther schreef een prachtig boekje over haar lofzang,
 het Magnificat.

In het nieuwe Liedboek staan naast vijf versies van de lofzang
 van Maria nog twee andere liederen over haar
 (Lied 172a,b,c,d,e en 739,740).

Gezegend is zij onder de vrouwen!

TWEE GELOVEN, ÉÉN BIJBEL. *(ingebracht door Bram Gerth)*
Ingekort artikel van de hand van Dr. Adri Offenbergh, oud-conservator van de
Bibliotheca Rosenthalian en gespecialiseerd in de geschiedenis van het
gedrukte joodse boek.

In 1624 werd in Utrecht Johannes Leusden geboren. Johannes werd op 18 jarige leeftijd ingeschreven op de universiteit van Utrecht om daar theologie te gaan studeren. Zijn bijzondere belangstelling ging uit naar de oosterse talen. Behalve het Bijbelse en rabbijnse Hebreeuws beheerste hij het Syrisch, het Samaritaans en het Aramees. In 1653 werd hij hoogleraar in de Hebreeuwse taal. Zijn colleges werden druk bezocht, ook door buitenlandse studenten.

Heel bijzonder voor die tijd was dat het begaafde talenwonder Anna Maria Schuurman als enige vrouw zijn lessen mocht volgen, weliswaar door een gordijntje gescheiden van haar mannelijke medestudenten, maar toch!

Op verzoek van deze jonge dame stelde Johannes Leusden in 1688 een Hebreeuws-Nederlands woordenboek samen. Johannes was reislustig en maakte studiereizen naar Duitsland, Frankrijk, Engeland en Hongarije. Het laatste land had zijn belangstelling omdat hij veel Hongaarse studenten in Utrecht onder zijn gehoor had. Johannes bouwde een reusachtig netwerk op van collega's in binnen- en buitenland. Ook in de wereld van uitgevers en boekhandelaars had hij uitstekende contacten.

Uit een aantal bewaard gebleven brieven aan de uitgever Samuel Smith in Londen blijkt dat Johannes Leusden goede zaken deed met zijn door hemzelf geschreven boeken. Zijn opvatting dat vrouwen en meisjes de heilige taal moesten bestuderen is ronduit modern te noemen. Hij schreef speciale eenvoudige grammatica- en woordenboekjes.

De "jonge dochters" konden op deze manier veel mannen en in het bijzonder theologiestudenten, jaloers maken, die "dese taal door luyheit of door onachtsaemheydt, niet of seer weynigh leeren".

In Amsterdam neemt Johannes contact op met Joden om zich te oefenen in de taal van de Talmoed (2). Hij blijkt uitstekend op de hoogte te zijn van de commentaren van middeleeuwse Joodse geleerden. Hij is ook de eerste in Nederland die afbeeldingen laat maken van Joodse gebruiken zoals de viering van Poerim, Grote Verzoendag, Vreugde der Wet, het aansteken van sjabbatkaarsen, het bakken van de matzes en de schoonmaak voor Pesach.

Aan de andere kant waren zijn opvattingen wat Joden betrof, behoorlijk conservatief. Tegen het bloedsprookje (1) verzette hij zich maar hij vond wel dat Joden geen openbare ambten mochten bekleden, was hij tegen het bouwen van nieuwe synagogen en was hij een voorstander van getto's en de "Jodenlap".(3)

Ruim tien jaar na de geboorte van Johannes Leusden zag in het jaar 1635 of in Spanje of in Portugal ene Joseph Athias het levenslicht. Na wat omzwervingen, de meeste Joden niet onbekend helaas, kwam hij in 1654 in Amsterdam aan en begon er, gesteund door deskundige medewerkers, een succesvolle drukkerij annex uitgeverij.

Zijn eerste publicatie, daterend uit 1658, is een Sefardisch Hebreeuws gebedenboek. Het bedrijf is succesvol. In 1661 verschijnt bij de drukkerij van Athias een nieuwe, vertaalde, uitgave van de Hebreeuwse Bijbel met een oplage van 3000 stuks.

Het succes van deze Bijbel is zo groot dat er in 1667 al een tweede editie met een oplage van 5000 stuks volgt. Athias droeg de uitgave op aan de Staten Generaal, die hem er voor beloonden met een gouden medaille, "ter waerdye van seshondert guldens".

Waarom was deze Bijbel zo'n ongekend succes?

Dat was omdat de levenswegen van Johannes Leusden en die van Joseph Athias zich kruisten.

Want bij de eerste uitgave van de vertaalde Hebreeuwse Bijbel schreef Johannes een lovend woord en.... hij had recht van spreken want hij beheerste het Hebreeuws als geen ander. Bij de tweede druk breidt hij zijn medewerking uit.

Geen exemplaar verlaat de drukkerij zonder zijn goedkeuring. Athias was zakenman genoeg om al heel snel in te zien dat de kans op succes het grootst was als hij mikte op zowel joodse als christelijke kopers. Buiten de lovende woorden en de medewerking van Johannes Leusden liet hij zijn bijbeluitgave niet alleen voorafgaan door goedkeuringen van de theologische faculteiten van Leiden, Utrecht en Franeker, maar ook door het rabbinaat van de Portugese Gemeente van Amsterdam.

Waren er nooit problemen? Jawel, bij de tweede editie van van de bijbeluitgave van Athias schreef Johannes Leusden een uitvoerige inleiding en kanttekeningen in het latijn, waarbij hij zorgvuldig rekening hield met de joodse opvattingen betreffende de messiaanse tekstgedeelten, iets wat hem door de behoudende calvinisten zeer kwalijk genomen werd. Ook toen hij vanaf 1666 met Athias samenwerkte bij verschillende Hebreeuwse Psalmuitgaven, met of zonder vertaling en hij, Johannes, op verzoek van Athias de Hebreeuwse Godsnaam aanpaste aan het joodse gebruik, kwam hem dat op veel kritiek te staan.

De tegenstellingen tussen de flamboyante zakenman/drukker/uitgever Athias en de calvinistische Johannes Leusden waren groot maar dat heeft toch niet verhinderd dat zij het samen presteerden om een editie van de vertaalde Hebreeuwse Bijbel op de markt te brengen die eeuwen lang als de beste gold!!!!!!!!!!!!

- 1) Het bloedsprookje is een verhaal wat in de middeleeuwen werd verspreid om de Joden in een kwaad daglicht te stellen. Volgens dit verhaal gebruiken de Joden bloed van christenjongetjes om het deeg waarvan de matzes worden gemaakt, te bereiden. 13 % van de Poolse bevolking gelooft nog steeds dat dit verhaal waar is en zij zijn jammer genoeg niet de enigen. Overigens is het voor de Joden streng verboden om bloed in welke vorm dan ook te nuttigen.
- 2) Talmoed: De Talmoed is het belangrijkste boek binnen het jodendom. Het bevat commentaren van belangrijke rabbijnen en andere schriftgeleerden op de Tenach, zeg maar het Oude Testament, veelal in de vorm van discussies tussen voor en tegenstanders over een bepaald standpunt. Door een aanvankelijke mondelinge traditie van uitlegging en verklaring van de Wet en de Profeten vanaf de tijd van Mozes is er zo een zeer uitgebreide samenstelling van alle mogelijke uitleggingen, wetsprecedenten, anekdotes, legenden en mythen verzameld.
- 3) In de tijd waarin deze gebeurtenissen plaats vonden waren de Joden gedwongen een soort sjaal over het hoofd te dragen die afhing tot op de schouders. Later werd deze doek (Jodenlap) vervangen door een soort hoed.

Overzicht collecten 2013 en 2014.

(Henk de Jong)

2013:

KERK	DIACONIE	ONDERHOUD	SOC.PROJ.	TOTAAL	BEZOEKERS	GEM.COLL.
7262	4791	2434	2740	€ 17.227	2522	6,85

2014:

2929	6898	2549	2787	€ 20.163	2548	7,91
------	------	------	------	----------	------	------

De toename zit duidelijk in de collectes voor de Diaconie.

Twee films uit de serie van TROUW met de titel:

”Films die je raken”.

De film: AMOUR. Wordt gedraaid op dinsdagavond 27 januari om 19.45 uur in de woning van Derk & Mia Rozema
(*Javea, Carrer de la Garseta Blanca 1*)

Amour is een Oostenrijks-Franse dramafilm uit 2012. De film werd onderscheiden met een Gouden Palm op het Filmfestival van Cannes en de Oscar voor beste buitenlandse film. Duur: 130min.

Georges en Anne zijn gecultiveerde, gepensioneerde muziekdocenten van in de tachtig. Hun dochter Eva woont met haar gezin in het buitenland. Op een dag krijgt Anne een lichte beroerte. Wanneer ze het ziekenhuis verlaat, is ze aan één zijde van haar lichaam volledig verlamd. Ze verzoekt hem om haar nooit meer naar een ziekenhuis te sturen. Hij verzorgt haar met veel liefde, maar na verloop van tijd gaat ze dood. Hij versiert het kussen waar haar hoofd op ligt met bloemblaadjes.

In de Pastorie tonen we onderstaande Film op donderdagmorgen **19 februari** om 11 uur, met inloop vanaf 10.30 uur . De film duurt 90 min. **Paradise Now** is een dramafilm uit 2005 onder regie van de Nederlands-Palestijnse Hany Abu-Assad, over twee Palestijnse jongens die zich op een zelfmoordaanslag in Israël voorbereiden.

Inloopochtend Pastorie dinsdag 10 februari. Inloop vanaf 10.30 uur. Er was de laatste tijd nogal wat te doen rond de bestseller van de Amerikaanse neurochirurg Eben Alexander.

Hij schreef zijn boek onder de titel: “Na dit leven”.

Dat past in de discussie van de afgelopen jaren over bijna-dood-ervaringen. De oorspronkelijke titel van het boek luidt dan ook: Proof of heaven - bewijs van de hemel.

Of hij daarmee het laatste woord over de hemel heeft gesproken waag ik (Jelle) te betwijfelen. Wij nemen voor dit thema de invalshoek van de Bijbelse begrippen: “hemel en aarde – tijd en eeuwigheid”.

Muziekagenda

(Ingebracht door Cor Pors)

De volgende concerten worden gegeven in het Teatre-auditori centre social, Calle Calderón 4, Dénia

Vrijdag 30 januari 2015, 19.00 uur:

Quintet de metalls “Al vent”

Marc Oltra, trompet; Ferran Femenia, trompet; Ferran Ferrando, hoorn; Sergi Miñana, trombone; Juanjo Martin, tuba; Suites, concerten en preludia van de Opera met werken van o.a. Händel, Mozart, Dvorak en Bizet

Vrijdag 27 februari 2015, 19.00 uur:

Strijkkwartet “a piacere”

Ana Requena, viool; Miguel Angel López, viool; Miguel Falomir, altviool; Yolanda Bueso, violoncel; Grote vioolconcerten uit de klassieke periode en de romantiek van o.a. Haydn en Dvorak

Vrijdag 27 maart 2015, 19.00 uur:

TyG Piano Duo

Trinidad Liull, piano; Jorge Moltó, piano; Piano fantasieën à quatre mains met werken van o.a. Schubert, Schumann en Brahms

Vrijdag 24 april 2015, 19.00 uur:

Silvia Peña Jazz quartet

Silvia Peña, veu(esp.); Eo Simeón, piano; Richie Ferrer, contrabas; Carlos Carli, slagwerk
Homenatge grans dives del Jazz

Kaarten en abonnementen:

Ilse Kübler, tel. 965 788 840

Pro Akustik, Dénia, Carrer Diana 49 (Cantó Parc Chabás), tel. 965 782 548

Of op de dag van het concert bij de kassa van het theater vanaf 18 uur

Entreprijs 13 euro; abonnement voor 4 concerten 38 euro.

Mededelingen:

Onze sociale projecten zijn:

- * Dominicaanse Republiek,
- * Ooghulp Wereldwijd,
- * Lilianefonds, en
- * Oikocredit.

Collectes voor de diaconie gaan naar de Voedselbank in Denia (naar mensen die door de crisis onze hulp hard nodig hebben).

• **Predikant** In jan en febr. gaat ds. Jelle Loosman voor en in de maanden daarna komt Ds. Willem van Buuren.

• De **Kerkband** komt meestal medio van de maand beschikbaar. Wilt u een bericht ontvangen zodra de Kerkband beschikbaar is op de website (en uw emailadres is bij ons nog niet bekend), stuurt u dan een email aan de secretaris van de kerkenraad (zie onder). Kopij voor de redactie van de kerkband kunt u sturen aan hetzelfde adres.

De volgende Kerkband komt (D.v.) 8 februari uit.

• **Mutaties:** Als er veranderingen optreden in uw persoonlijke gegevens in Spanje, Nederland of België, wilt u dat dan doorgeven aan de secretaris (zie onder).

• De **kerkenraads**vergadering wordt in principe gehouden op de 1ste maandag van de maand. Als u iets wilt inbrengen, dan ontvangen we graag de stukken twee dagen van te voren.

Email secretaris: ned.int.gem.denia@gmail.com

Nederlandse interkerkelijke gemeente te Denia

Reg.no. 016034 C.I.F.: R-0300445D

Kerkgebouw: Evangelio-El Arca de Noé, Calle Sanchis Guarner 9, 03700 Denia.

Kerkdiensten: Elke zondag om 11 uur (aansluitend koffie/thee drinken)

Pastorie, tevens correspondentieadres:
Carrer Aristeu 23, Marquesa 1, 03700 Denia
Predikant: Bezoek graag telefonisch aankondigen
tel. 96 578 5045 of 655 520 864 (mobiel)

Kerkenraad:	Telefoon:
Voorzitter: Cor Pors, Javea,	96 646 0841
Vice-voorz. Henk de Jong, Javea	96 597 4303
Secretaris Derk Rozema, Javea,	68 671 7454
Penningm. Piet v.d. Brugge, Benissa	96 574 8970
Tiny Berkman Els Poblets	96 647 4705
Chris de Jong Teulada (Huismeester)	67 772 9509
Bert Boxtart Javea	67 636 0501
De emailadressen van de kerkenraadsleden vindt u op de website.	

Organisten:	Edo Luynenburg	96 575 6547
	Chris Ooms	96 578 3694
	Cor Pors	96 646 0841
	Peter Neeteson	63 497 9620 of 0031-622413706
Hulp in nood:	Martine Gerth	96 579 5152
	Ati de Jong	96 597 4303

Website: www.kerkdenia.nl
Email: ned.int.gem.denia@gmail.com

Vrijwillige bijdragen:

Spanje:	Bankrelatie: BBVA. te Javea. IBAN: ES23 0182 0142 0002 0150 5998 BIC: BBVAESMM t.n.v. Iglesia evangélica en Denia
Nederland:	Bankrelatie: ING te Geldrop IBAN: NL50 INGB 0004 2235 67 BIC: DLBKNL2A t.n.v. Kerkvoogdij Ned.int. gem. te Denia